

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบผชญความจริงต่อความว้าเหว่ในผู้สูงอายุ โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือสมาชิกชุมชนผู้สูงอายุโรงพยาบาลอาภากรเกียรติวงศ์ ฐานทัพเรือสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ที่มีคุณสมบัติคือ

1. อายุ 60 - 75 ปี
2. สมัครเข้าเป็นสมาชิกชุมชนมาไม่นานกว่า 1 ปีโดยนับถึงวันที่ดำเนินการวิจัย เนื่องจากเป็นช่วงระยะเวลาที่ผู้สูงอายุจะได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงบางอย่างในชีวิต และอาจมีความว้าเหว่จากเกิดขึ้นและคงอยู่ได้เป็นระยะเวลาโดยเฉลี่ยไม่นานกว่า 1 ปี
3. มีการรับรู้เกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่ บุคคล การสื่อสารปกติ
4. สามารถอ่านและเขียนหนังสือภาษาไทยได้

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างคือสมาชิกชุมชนผู้สูงอายุที่มีระดับความว้าเหว่ในระดับสูงตั้งแต่เปอร์เซนต์ไทร์ที่ 75 ขึ้นไป และสามารถเข้าร่วมกลุ่มได้ตามเวลาที่กำหนดจำนวน 21 คน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวน 16 คน และทำการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งโดยการจับสลาก (Random Assignment) เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุ้ม กลุ่มละ 8 คน

เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นสมาชิกชุมชนผู้สูงอายุโรงพยาบาลอาภากรเกียรติวงศ์ ฐานทัพเรือสัตหีบเนื่องจากผู้วิจัยปฏิบัติงานในพื้นที่ที่โรงพยาบาลนี้ตั้งอยู่ซึ่งมี

ความคุ้นเคยกับสถานที่และบุคลากรที่ปฏิบัติงาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่องานเป้าหมายของการวิจัย และสามารถควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนต่าง ๆ ได้เป็นส่วนใหญ่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบวัดความว้าเหว่ในผู้สูงอายุ
2. โปรแกรมการให้คำปรึกษาถุ่มแบบเพชญ์ความจริง

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบวัดความว้าเหว่ในผู้สูงอายุ

- 1.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความว้าเหว่ในผู้สูงอายุ
- 1.2 สร้างแบบวัดความว้าเหว่ในผู้สูงอายุโดยสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีลักษณะของข้อคำถามเป็นข้อความที่เกี่ยวกับความรู้สึกของผู้สูงอายุที่มีต่อเพื่อน ญาติ สมาชิกในครอบครัว และความใกล้ชิดสนิทสนม กับบุคคลอื่นที่มีอยู่ในขณะนี้ ซึ่งแสดงถึงความว้าเหว่ เช่น เมื่อต้องแยกจากกลุ่มเพื่อนท่านรู้สึกเหงา แต่มือได้พบปะเพื่อนอาการก็จะหายไป เป็นต้น มีทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ ลักษณะของข้อคำถามที่แสดงความว้าเหว่ เช่น เมื่อต้องแยกจากกลุ่มเพื่อนท่านรู้สึกเดียวดาย ท่านรู้สึกว้าเหว่เมื่อคิดว่า คุณชีวิตต้องจากไป การกำหนดคะแนนเรียงตามลำดับจากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด เป็น 1 2 3 4 5 ใช้มาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) แต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ (Heiman, 1995) คือ ไม่เคยเลย นาน ๆ ครั้ง บ่อย บ่อยมาก เป็นประจำ โดยกำหนดคะแนนในแต่ละระดับ

ระดับ 1	ไม่เคยเลย	หมายถึง	ท่านไม่เคยมีความรู้สึกเช่นนั้นเลย
ระดับ 2	นาน ๆ ครั้ง	หมายถึง	นาน ๆ ครั้งท่านจะมีความรู้สึกเช่นนั้น
ระดับ 3	บ่อย	หมายถึง	บ่อยครั้งที่ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้น
ระดับ 4	บ่อยมาก	หมายถึง	บ่อยมาก ๆ ที่ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้น
ระดับ 5	เป็นประจำ	หมายถึง	ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นเป็นประจำ

1.3 นำแบบวัดความว้าเหว่ในผู้สูงอายุที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบข้อคำถาม จำนวนหนึ่งสำเนาไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก) ตรวจสอบความสอดคล้องในเรื่องความตรงเชิงทฤษฎีและเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.4 นำแบบวัดความว้าแหววในผู้สูงอายุจำนวน 30 ข้อไปทดลองใช้ (Try Out) กับ สมาชิกชุมชนผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติ คือ อายุ 60-75 ปี สมัครเข้าเป็นสมาชิกชุมชนมาไม่นาน 1 ปี โดยนับถึงวันที่ดำเนินการวิจัย มีการรับรู้เกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่ บุคคล การสื่อสารปกติและสามารถอ่านและเขียนหนังสือภาษาไทยได้ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบวัด มาตรวจให้คะแนนตามที่กำหนดไว้เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination) โดยวิธี หาความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) พบว่าข้อคำถามที่มีค่าอำนาจ จำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปได้จำนวน 21 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.32- 0.67

1.5 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ผ่าน การตรวจสอบความเที่ยงตรงไปทดลองกับผู้สูงอายุที่เป็นสมาชิกชุมชนผู้สูงอายุโรงพยาบาลภาคราช เกียรติวงศ์ ฐานทัพเรือสัตหีบที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha Coefstcient) ของครอนบาก (Cronbach) ได้ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 จึงนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

1.6 นำแบบวัดที่ได้ไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป
 2. โปรแกรมการให้คำปรึกษาคุณแบบเพชริญความจริง ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมดังนี้
 2.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการให้คำปรึกษาคุณแบบ เพชริญความจริง ตลอดจนฝึกปฏิบัติให้คำปรึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขั้นตอนการสร้าง โปรแกรมการให้คำปรึกษาคุณแบบเพชริญความจริง

2.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาคุณตามทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเพชริญ ความจริงให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้
 2.3 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาคุณแบบเพชริญความจริงไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน (ภาคผนวก) ตรวจสอบความสอดคล้องในเรื่องความตรงเชิงทฤษฎี ความสอดคล้องระหว่าง วัตถุประสงค์ เนื้อหาและวิธีการก่อนนำไปใช้

2.4 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาคุณแบบเพชริญความจริงที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไป ดำเนินการวิจัยกับสมาชิกชุมชนผู้สูงอายุโรงพยาบาลภาคราช เกียรติวงศ์ ฐานทัพเรือสัตหีบ การพิทักษ์สิทธิสิ่งแวดล้อม

ผู้วิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการเสนอโครงการร่างงานวิจัยกับ บัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่อง พลการ ให้คำปรึกษาคุณแบบเพชริญ ความจริงต่อความว้าแหววในผู้สูงอายุ ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการวิจัยเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2549 กลุ่มตัวอย่างคือ สมาชิกชุมชนผู้สูงอายุโรงพยาบาลภาคราช เกียรติวงศ์ ฐานทัพเรือสัตหีบ ผู้วิจัยได้ จัดทำแบบสำรวจ ดำเนินการวิจัย การเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย และขั้นตอนการวิจัย

ข้อมูลของการศึกษาวิจัยจะถูกเก็บไว้เป็นความลับในคอมพิวเตอร์ของผู้วิจัย โดยมีรหัสชื่อผู้วิจัย ทราบแต่เพียงผู้เดียวและเก็บรักษาข้อมูลไว้ 1 ปี แล้วจึงทำลาย กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิจะบอกเลิก การเป็นกลุ่มตัวอย่างเมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกเป็นกลุ่มตัวอย่างจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมและสวัสดิการต่าง ๆ ในชุมชนผู้สูงอายุโรงพยาบาลอาภากรเกียรติวงศ์ ฐานทัพเรือสัตหีบ โดยกลุ่มตัวอย่างจะต้องแจ้งให้ผู้วิจัยทราบ ผลการวิจัยจะนำเสนอเป็นภาพรวมและนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาวิจัยท่านนี้ และเมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัยและลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย (ภาคผนวก ก) หลังจากนั้นจึงทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการดำเนินการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 นำหนังสือจากบันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา เรียนผู้อำนวยการโรงพยาบาลอาภากรเกียรติวงศ์ ฐานทัพเรือสัตหีบ เพื่อขออนุญาตในการศึกษาวิจัย ชี้แจง วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการวิจัยและความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย
- 1.2 ผู้วิจัยพบประธานชุมชนผู้สูงอายุโรงพยาบาลอาภากรเกียรติวงศ์ ฐานทัพเรือสัตหีบ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการวิจัยและความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้สมาชิกชุมชนผู้สูงอายุโรงพยาบาลอาภากรเกียรติวงศ์ ฐานทัพเรือสัตหีบที่ตรงตามเกณฑ์ ตอบแบบวัดความว่าเท่าไหร่ในผู้สูงอายุซึ่งเป็นแบบวัดที่ใช้มาตราประมาณค่า (Likert Scale) และนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ จำนวนนักศึกษาที่มีคะแนนระดับความว่าเท่าไหร่ในระดับสูงตั้งแต่ปีอร์เซนต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป และสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลองจำนวน 21 คนจากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายจำนวน 16 คน โดยการจับสลากเพื่อแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน พร้อมทั้งเก็บคะแนนที่ได้จากการตอบแบบวัดไว้เป็นคะแนนการทดสอบครั้งแรก (Pretest)

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

2.1 กลุ่มทดลอง

- 2.1.1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยพบผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่างที่ชุมชนผู้สูงอายุโรงพยาบาลอาภากรเกียรติวงศ์ ฐานทัพเรือสัตหีบ เพื่อชี้แจงการเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา วัตถุประสงค์ในการศึกษา และขั้นตอนการศึกษาวิจัย ดำเนินการสร้างสัมพันธภาพและนัดหมายวัน เวลา สถานที่ เพื่อพบกันในครั้งที่ 2 ในสัปดาห์ต่อมา

2.1.2 ระยะการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงกับกลุ่มทดลองตามโปรแกรมที่กำหนดจำนวน 13 ครั้งภายในเวลา 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 60-90 นาทีในวันอังคารและวันพฤหัสบดี ช่วงเวลา 09.00 น. – 10.30 น.ระหว่างวันที่ 17 ตุลาคม 2549 ถึงวันที่ 12 ธันวาคม 2549

2.1.3 ระยะหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง ผู้วิจัยให้ samaชิกตอบแบบวัดความว้าเหว่ในผู้สูงอายุอีกรึ่งและเก็บคะแนนที่ได้ไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

2.1.4 ระยะติดตามผล หลังจากทำการทดลองเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้ samaชิกตอบแบบวัดความว้าเหว่ในผู้สูงอายุเพื่อเก็บเป็นคะแนนระยะติดตามผล

2.2 กลุ่มควบคุม

2.2.1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยพบผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่างที่ชุมชนผู้สูงอายุโรงพยาบาลภารกิจเดิม ฐานทัพเรือสัตหีบ เพื่อชี้แจงการเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างใน การศึกษา วัตถุประสงค์ในการศึกษา และขั้นตอนการศึกษาวิจัย ดำเนินการสร้างสัมพันธภาพและนัดหมายวัน เวลา สถานที่ เพื่อพบกันในครั้งที่ 2 ในสัปดาห์ต่อมา

2.2.2 ระยะการทดลอง ผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่างดำเนินกิจกรรมของชุมชนตามปกติ เช่น รักกลองยาว เล่นอังกะลุง และเล่นเบปตอง ฯลฯ ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี ช่วงเวลา 09.00 น. – 10.30 น.ระหว่างวันที่ 17 ตุลาคม 2549 ถึงวันที่ 12 ธันวาคม 2549

2.2.3 ระยะหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริง ผู้วิจัยให้ samaชิกตอบแบบวัดความว้าเหว่ในผู้สูงอายุอีกรึ่งและเก็บคะแนนที่ได้ไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

2.2.4 ระยะติดตามผล หลังจากทำการทดลองเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้ samaชิกตอบแบบวัดความว้าเหว่ในผู้สูงอายุเพื่อเก็บเป็นคะแนนระยะติดตามผล

3. นำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนเพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูล แบบแผนการทดลอง แบบแผนการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนที่เรียกว่า Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design (ฉุกรี วงศ์รัตน์, 2546, หน้า 265) ดำเนินการวิจัยแบบมีกลุ่ม 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มและ กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยทดสอบก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล ซึ่งมีแบบ แผนการทดลอง ดังนี้

กลุ่ม	วัดก่อน	ทดสอบ	วัดหลัง	ติดตามผล
RE	T1	X	T2	T3
RC	T1	-	T2	T3

ภาพที่ 4 แบบแผนการทดลอง

ความหมายของสัญลักษณ์

- R แทน การสุ่ม
- E แทน กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง
- C แทน กลุ่มควบคุม
- T1 แทน ระยะก่อนการทดลอง
- T2 แทน ระยะหลังการทดลอง
- T3 แทน ระยะติดตามผล
- X แทน การให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง
- แทน วิธีปกติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบวัดระดับความว้าเหว่ในผู้สูงอายุ และนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปมาตรฐานทางสถิติ
3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1 วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ ประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated-Measure Analysis of Variance: One Between-Subjects Variable and One Within-Subjects Variable) (Howell, 1997, pp. 458-470) คะแนนระดับความว้าเหว่ในผู้สูงอายุระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลอง
 - 3.2 วิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ของคะแนนระดับความว้าเหว่ในผู้สูงอายุด้วยวิธีของ Tukey's HSD (Honestly Significance Difference)